

PRZEDNOWIE (2) *sb n*

Pierwsze e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w przed oraz nowy).

sg G przednowiã (2). ◊ [L przednowiu.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu; poza tym XVII – XVIII w.: przednowek.

Przednowek, czas przed nowymi zbiorami, tj. okres, gdy kończą się zapasy lub już ich nie ma: Ale mi sie to chytrśly zda Co fwoy łtan włafnie rozezna [...] Ten sie przednowia nieboi RejRozpr K.

[Wyrażenie przyimkowe: »na przednowiu«: A te słody trojem szacunkiem przedawają. Naprzód na przednowiu metr. 80 per mc. 1 LustrKraK I 157; W Máiu cię chcę ożenić ná tym sie niezmyłę. A choćé ná przednowiu nic sie tego nie boy ZbylPRozm E2v.]

Przen (1) : Máłóć pán bog dba o datki A zač mu zbierać ná dziatki. [...] Nietrzebá mu sie nic łtarác Nigdy tám przednowia nieznác RejRozpr A4v.

ZCh